

om, hvorvidt det er den ene eller anden type flygtninge, vi kan lide eller ikke lide, om de skal have 1,5 eller 1,8 eller 1,9 års udskydelse af deres asylsagsbehandling.

Derfor vil det være et stort fremskridt, hvis vi er med i den samling af europæiske lande, som siger: Vi ved, hvad vi skal gøre, når der kommer pludselig tilstrømning af mange flygtninge. Så har vi reglerne parat. Vi skal ikke mere igennem et uværdigt slagsmål om, hvorvidt vi kan lide de pågældende flygtninge eller ej. Så det er en milepæl i EU's flygtningepolitik, og vi er glade for, at vi, hvis ikke vi kan være med fra starten, så i hvert fald kan tilslutte os. Og jeg vil meget anbefale, at vi gør det.

Derudover vil jeg også nævne nogle af de nærområder, som stadig væk kalder på medvirken fra Danmark og de organisationer, Danmark er medlem af.

For det første er det jo dybt pessimistisk, at der stadig væk er uro på Balkan, og at det i Makedonien, som i lang tid faktisk fungerede som en mønsterstat for andre, viser sig kun at have været et tyndt lag fernis, og i virkeligheden dukker problemerne nu op igen, og vi kan ikke vide, hvordan det udvikler sig.

Men vi må selvfølgelig være opmærksomme på, at vi skal være til stede, og der er ingen tvivl om, at Europa – Europas lande – skal være til stede på en eller anden måde på Balkan enten under FN's eller NATO's organisation i i hvert fald 10 år fremover, måske længere. Der er ingen tvivl om, at det er vores ansvar, at der ikke bryder nye konflikter ud, og der bliver også kaldt på os i mange af disse sammenhænge.

Endvidere vil jeg også nævne Mellemøsten, hvor der fra dansk side er givet tilsagn om, at vi gerne vil være med til observatørkorps. Jeg tror, det er helt givet, at 100 pct. af danskerne er opsat på, at Mellemøsten også kommer os ved.

Vi mærker jo i Danmark altid problemerne. Hvis der opstår problemer i Mellemøsten, har vi lynhurtigt både flygtningeproblemer og andre politiske problemer i vores egne af Europa umiddelbart efter. Mellemøsten er et problem for alle de europæiske lande, og derfor har vi også et medansvar for at prøve at få problemerne løst og prøve at undgå, at konflikten eskalere.

Hvordan vi skal være aktive i det område, har vi diskuteret tidligere i dag, og det synes jeg er et emne, vi må tage meget alvorligt og drøfte meget alvorligt. Hvordan en eventuel observatørstyrke skal konstrueres, kan jeg ikke vide på

nuværende tidspunkt, men ét er sikkert: Danmark kan altså ikke deltage på lige fod med Sverige, Norge, Finland, Island og de øvrige EU-lande og de øvrige NATO-lande.

Vi har et specielt problem, fordi vi skal være opmærksomme på vores EU-forbehold vedrørende det militære, men jeg håber, at vi kan finde en måde at deltage på, så vi ikke krænker vores forbehold. Ét er sikkert: Det Radikale Venstre ønsker i meget høj grad at bidrage til en fredsproces i Mellemøsten.

I forholdet til USA synes jeg, det er værd at lægge mærke til, at både hvad angår USA's manglende ratifikation af Kyotoprotokollen og USA's fremfærd vedrørende missilskjoldet, røber – eller afslører – en enegang, en væren sig selv nok, som er meget ubehagelig i en global sammenhæng.

Forskellene til Europa synes at blive stadig større, og jeg synes også, det fremstår tydeligere og tydeligere, at Europa bygger sit fællesskab på nogle værdier, som på visse områder er fundamentalt anderledes end USA's.

Vi føler i hvert fald, at det er rigtigt, at vi lægger mere vægt på miljøbeskyttelse, mere vægt på hensynet til de kommende generationer og mere vægt på den globale verdensorden, end USA gør. Stormagtsdrømmene har forladt Europa, og der er ingen grund til at lade dem få indpas igen.

På ulandsområdet er vi Radikale glade for, at der i hvert fald for tiden er fundet en løsning på problemet med aids-medicin til Sydafrika. Der er mange problemer i aids-bekæmpelsen i Afrika, og der ligger et meget stort pres på sundhedssystemerne i det sydlige Afrika. Men ikke desto mindre er det selvfølgelig et problem, at den medicin, som er en del af bekæmpelsen af aids, har været så vanvittig dyr, så den ikke har været mulig at skaffe for de pågældende lande.

Det har derfor været godt, at der er indgået forlig på området, som betyder, at man kan se bort fra patentrettigheder, når det drejer sig om situationer, hvor de pågældende lande simpelt hen er for fattige til at købe den pågældende medicin.

Jeg synes, det var klogt af de pågældende medicinalfirmaer, at de indgik i et forlig i stedet for at føre en sag til ende, som gav meget dårlig omtale og meget dårlig bedømmelse i den offentlige mening.

Jeg er også tilfreds med og glad for, at bistandsministeren har tilsagt dansk støtte til udvikling af en malariavaccine. Det er typisk et